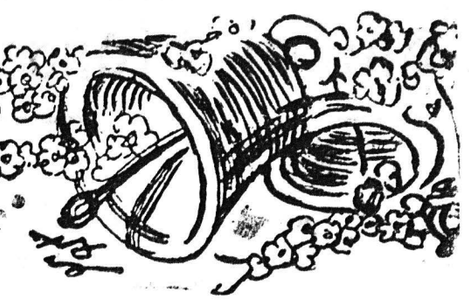
ΕΝΩ ΚΤΥΠΟΥΝ ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Ο ΑΔΗΣ ΕΝΙΚΗΘΗ

Τὸ θαῦμα συνετελέσθη. Ὁ Ἅδης ἐνικήθη, ὁ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέλαμψεν τὸ Θεῖον φῶς, τὸ ἀνέσπερον φῶς, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν νέαν ζωήν, τὴν ὁποίαν καθιδρυσε διὰ τῆς διδασκαλίας του ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος. Ἡ ἀνθρωπότης ἐπίστευσεν εἰς τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς λυτρώσεως καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἐπλήρωσε φωτὸς τὴν ψυχήν, ἐξήγνισε τὰς καρδίας, ἐλάμπρυνε τὰς συνειδήσεις, ὡδήγησε πρὸς τὴν κατανόησιν ἀληθειῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐκλήθη ν' ἀγωνισθῇ, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἠγωνίσθη, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὁποίων θυσίαι ἐγένοντο καὶ θυμάτων κατακόμβαι ὑψώθησαν.

Τὸ Χριστιανικὸν πνεῦμα ἐθριάμβευσε, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, τοὺς διωγμούς, παρὰ τὸ μαρτύριον, διότι ἔφωτίζετο ἀπὸ τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ἐλπίδος πρὸς μίαν Ἀνάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ θρίαμβος τοῦ ἰδεώδους θὰ ἦτο λύσις τῶν δεσμῶν. Οὐδεμία ἄλλη κατάκτησις ἐπεβλήθη ὅσον ἡ ἐκ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκπορευθεῖσα καὶ ἐξαπλωθεῖσα ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦτο μόνον ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ ὡραιοτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς θυσίας, διότι ἐβασίζετο εἰς τὴν μεγαλυτέραν, εἰς τὴν ἐντονωτέραν ἀπὸ ὅλας τὰς θυσίας, τὴν θυσίαν τοῦ Θεοῦ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀνθρώπων. Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ αἴσθημα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» θὰ εἶναι ἡ δύναμις ἡ ὁποία θὰ ἐμπνέῃ καὶ θὰ συγκινῇ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν, θὰ εἶναι ἡ ἀνωτάτη βαθμὶς τῆς ἁρμονικῆς κλίμακος ἡ ὁποία θὰ ἀποκορυφώνῃ τὴν χαρὰν καὶ θὰ εἶναι πάντοτε, ἐν μέσῳ τῶν αἰώνων, τὸ συνεχῶς ἀνυψούμενον ἀνάβαθρον τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶναι ἡ πάντοτε νέα ἀφετηρία τῆς ἐπιμόχθου πορείας τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία θὰ γοητεύεται ἀπὸ τὸ ἄσμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ θὰ καθοδηγῆται ἀπὸ τὰς λάμψεις τοῦ ἀφθάστου μεγαλείου της. Πάντοτε ἐμπρός, ὑπὸ τὸ λάβαρον τοῦ Χριστοῦ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» θὰ ψάλλεται ὡς μία νίκη τοῦ Παρελθόντος, ὡς μία ἀναγέννησις τοῦ Παρόντος καὶ ὡς μία ἐγγύησις τοῦ Μέλλοντος.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος
Ἀθῆναι

ΕΝΑ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

Τὰ Πασχαλινὰ αὐγὰ ἦσαν γνωστὰ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

Τὸ ἔθιμον τῆς «κυριαρχίας» τῶν αὐγῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἶναι τόσον παλαιὸν ὅσον καὶ ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμός. Τὰ αὐγά, σύμβολα τῆς δυνάμεως, τῆς πνευματικῆς ἀκμῆς καὶ τῆς εὐφορίας ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὶς ἑορτὲς τῆς ἀνοίξεως ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ὡς Ἑλλήνων πολὺ πρὶν διαδοθῇ καὶ ἐπικρατήσῃ ὁ Χριστιανισμός. Ἀκόμη καὶ σήμερον ἰθαγενεῖς τῆς Χαβάης καὶ τῆς Αὐστραλίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν εἰς ὡρισμένας ἑορτὰς των κατὰ τὴν ἄνοιξιν, κάμνουν εὐρυτάτην χρῆσιν τῶν αὐγῶν. Τὸ παλαιὸν ἔθιμον τῶν προχριστιανικῶν χρόνων διετηρήθη καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἀντικατέστησαν τὰς εἰδωλολατρικὰς ἑορτὰς τῆς ἀνοίξεως μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὰ αὐγὰ ἄρχισαν νὰ χρωματίζωνται κόκκινα διὰ νὰ ὑπενθυμίζουν τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἐχύθη διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Εἰς ὡρισμένας χώρας τὰ αὐγὰ τρώγονται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἔπειτα ἀπὸ 40 ἡμερῶν ἀναγναστικὴν νηστείαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἔθιμον τῆς διανομῆς αὐγῶν μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἶναι παλαιότατον. Κατὰ τὸν Μεσαίωνα οἱ ἐπίσκοποι ἐσυνήθιζον νὰ μοιράζουν αὐγὰ εἰς τὸν χορὸν μετὰ τὰ Πασχαλινὰ ἀντίφωνα. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἔβλεπε κανεὶς πιστοὺς ἀνταλλασσομένους αὐγὰ μεταξύ των αὐγά, τὰ ὁποῖα εἶχαν σταλῆ καὶ εὐλογηθῆ προηγουμένως ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων.

Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πασχαλινοῦ ἐθίμου πρωτεύοντα ρόλον ἔπαιξαν τὰ παιδιά. Εἰς πολλὰς χώρας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ὅπως ἡ Οὐγγαρία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ εἰδικώτερον ἡ Ρουμανία, τὰ παιδιὰ τῆς οἰκογενείας ἐσηκώνοντο πολὺ πρωΐ, ὅταν ἐξημέρωνε ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα καὶ ἐπήγαιναν εἰς τοὺς ἀγροὺς νὰ βροῦν κάτι σπάνια ἀνοιξιάτικα λουλούδια.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου οἱ νοικοκυρὲς ἄρχισαν νὰ βάφουν τὰ αὐγά τους καὶ μὲ ἄλλα χρώματα πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν τῶν παιδιῶν τους. Ἡ ἀγάπη τῶν παιδιῶν πρὸς τὰ αὐγὰ δὲν ἄφησε βέβαια ἀσυγκίνητους καὶ τοὺς ἐπιχειρηματίας. Οἱ ζαχαροπλάσται κάνουν χρυσὲς δουλειὲς μὲ τὰ μεγάλα κόκκινα αὐγὰ ποὺ πωλοῦν γεμάτα μὲ ζαχαρωτά. Ἐπινόησις τῶν τελευταίων ἐτῶν εἶναι καὶ τὰ σοκολατένια αὐγὰ ποὺ οἱ μικροὶ προτιμοῦν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰ φυσικά.

ΜΕΙΝΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ...

—Λοιπόν, Ἰωάννη, ἔκλεισες καλὰ τὰς θύρας;

—Ναί, φίλοι μου, μείνεται ἥσυχοι. Καὶ ὅλος ὁ Ἰουδαϊκὸς ὄχλος ἂν θελήσῃ, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ τὰς παραβιάσῃ. Ἂς συζητήσωμεν τότε μὲ τὴν ἡσυχία μας γιὰ τὰ θαυμαστὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

—Γιὰ πές μας, λοιπόν, Ἰωάννη, εἶναι βέβαιον ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος; Ἢ μήπως ἡ Μαγδαληνὴ ἔπαθε παραίσθησι; Αὐτὲς οἱ γυναῖκες τόσο πολὺ εἶναι εὐφάνταστες ὥστε δὲν πρέπει νὰ δίνωμεν βάσιν πάντοτε στὰ λόγια τους.

Αὐτὰ ποὺ μᾶς εἶπατε Σεῖς καὶ ὁ Πέτρος μᾶς φαίνονται σὰν παραμιλήματα ἑνὸς ἀρρώστου ἀνθρώπου.

—Ὄχι Ἀνδρέα, ὄχι Ναθαναήλ, Ἰάκωβε καὶ Ματθαῖε, μὴν ἀμφιβάλλετε. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον.

...Ὅταν ἦλθε ἡ Μαρία καὶ μᾶς ἀνήγγειλε ὅτι «ἦραν τὸν Κύριον», ἐσπεύσαμεν ἀμέσως μὲ τὸν Πέτρον εἰς τὸν Τάφον ποὺ ἐφιλοξένησε τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς μας.

Ὅταν ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, εἴδομεν τὸν λίθον ποὺ ἔφραζε τὸ στόμιον τοῦ τάφου ἐκσφενδονισμένον μακράν, γεγονὸς ποὺ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἀνέστη αὐτεξουσίως. Ὁ Πέτρος μὲ τὸν ζῆλον ποὺ τὸν διέκρινε πάντοτε, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Τάφου. Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἂς σᾶς; ἐξιστορήσῃ ὁ Πέτρος ποὺ εἶναι αὐτόπτης μάρτυς τῶν ὅσων θὰ ἀκούσετε.

—Εἶδα, συμμαθηταί μου τὰ ὀθόνια κείμενα μὲ μεγάλην εὐταξίαν. Ἐπίσης καὶ τὸ σουδάριον, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχαν περιτυλίξει τὸ καταπληγωμένο μέτωπο τοῦ Διδασκάλου μας, τυλιγμένον καὶ τοποθετημένον λίγο πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὰ ὀθόνια, σὲ τρόπο ποὺ θὰ τὰ ἐτοποθέτει ἕνας ἄνθρωπος ἐγειρόμενος ἀπὸ φυσιολογικὸ ὕπνο. Ἦσαν δὲ νωπὰ ἀκόμα τὰ ὀθόνια, ἀπὸ τὰ μύρα ποὺ τὰ εἶχαν περιβρέξει ὁ Ἰωσὴφ καὶ ὁ Νικόδημος. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐνομίσαμε ὅτι εἶχαν κλέψει τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ ἐφύγαμε μὲ ἀνείπωτη θλῖψη καὶ ἡ καρδιά μας ἔμοιαζε μὲ ἕνα χλωρὸ κῆπο ποὺ τὸν εἶχε καψει ὁ λίβας.

—Ἦτο ἀδικαιολόγητη ὅμως ἡ θλῖψις μας ἐκείνη, Πέτρο.

—Καὶ δίβαια, ἀγαπητὲ Ἰωάννη, διατί ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἔκλεπτε τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου, θὰ τὸ ἔπαιρνε μὲ τὰ ὀθόνια. Δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ τὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰς πληγὰς ποὺ εἶχε τὸ Σῶμα Του.

—Καὶ στὴν Μαγδαληνὴ πότε ἐναφανίσθη, Πέτρο, ὁ Κύριος;

—Ὅταν ἐφύγαμε μεῖς, ὁ Ραββὶ ἐφανερώθη εἰς τὴν Μαγδαλή, τὴν ὥρα ποὺ ἐκείνη, ἔβρεχε μὲ τὰ φλογερὰ δάκρυά της, τὸ νωπὸ χῶμα τοῦ Τάφου Του.

Καὶ νὰ σκεφθῆτε, ἐνῶ ἐστεκε τόσο κοντὰ της ἐκείνη μὲ τὰ θολωμένα ἀπὸ δάκρυα μάτια της δὲν κατώρθωνε νὰ τὸν γνωρίσῃ, ἂν δὲν ἔκραζε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΣΥΝΤΑΓΜΑ»

Νέον ψευδο—Σύνταγμα ἑτοιμάζουν διὰ τὴν Κύπρον οἱ Ἄγγλοι καὶ θὰ τὸ προτείνουν εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, προφανῶς ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς βραχείας εἰσέτι παραμονῆς του εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. Ἡ ὕποπτος κίνησις αὐτὴ τῶν Ἄγγλων καθιστᾶ πλέον ἐπιτακτικὴν τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅπως ἡ Κυβέρνησις δηλώσῃ ἀπεριφράστως ἐὰν ἐμμένῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν γραμμὴν τῆς Αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ «ἐντὸς τακτῆς εὐλόγου προθεσμίας» ἢ τὴν ἐγκαταλείπῃ...

Η ΕΠΙΚΗΡΥΞΙΣ

Οἱ Ἄγγλοι ἐπεκήρυξαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΟΚΑ καί, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν λιρῶν διὰ τὸ ἀντίτιμον τῆς προδοσίας, προσφέρουν ταξίδιον εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐνδεχομένου προδότου. Ἀλλὰ εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ἡ προσφορά των θὰ εὕρῃ ἀπήχησιν, διότι ὁπουδήποτε εἰς τὴν γῆν καὶ ἂν ἤθελε καταφύγει ὁ ζητούμενος προδότης, ἡ φήμη τῆς προδοσίας θὰ προέτρεχεν αὐτοῦ καὶ θὰ εὑρίσκετο μίαν ἡμέραν ἀντιμέτωπος τῆς Νεμέσεως. Ἐνῶ οἱ Ἄγγλοι θὰ διεπίστωναν ὅτι ἄδικα ἐξόδευσαν τὰ λεπτά των, διότι καὶ χωρὶς ἕνα ἐκ τῶν ἡγετῶν, ὁ Κυπριακὸς ἀγὼν θὰ ἐσυνεχίζετο... Εἶναι ἀγὼν ἑνὸς λαοῦ καὶ ὄχι ἑνὸς ἀτόμου...

ΤΗΛΕΦ. ΘΑΛΑΜΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων κ. Γ. Ράλλης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς Πάτρας τὰ ἀπαιτούμενα ὀλίκα διὰ τὴν τοποθέτησιν 4 τηλεφωνικῶν θαλάμων. Οἱ θάλαμοι αὐτοὶ θὰ ἐξυπηρετήσουν σοβαρὰν ἀνάγκην τῆς πόλεως, ἐλπίζομεν δὲ νὰ τεθοῦν εἰς λειτουργίαν τὸ ταχύτερον, κατόπιν τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐδείξεν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

Ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι μᾶς; γράφουν ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Κεφαλληνίας ἔχει, εἰς ὅλα αὐτῆς σχεδὸν τὰ κεντρικὰ σημεῖα, μεταβληθῆ εἰς ἀποχετευτικοὺς χώρους, συνεπείᾳ τοῦ ἀνοίγματος κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν μεγάλων λάκκων, ἵνα τοποθετηθοῦν οἱ νέοι σωλῆνες ἀποχετεύσεως ἢ ὑδρεύσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ ἀπειλῆται ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα λιμνάζουν μέσα στοὺς λάκκους οὐτοι, οἱ ὁποῖοι μένουν ἀνοικτοί, ἀπὸ 6 μηνῶν καί, μεταξὺ τῶν ἄλλων, δυσχεραίνουν τὴν δι' αὐτοκινήτων μεταφορὰν οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ εἰς διάφορα σημεῖα εἰς ἃ ἀνεγείρονται αἱ οἰκοδομαί. Ἐπίσης μᾶς; γράφουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ μεταφορὰ τῶν κατοίκων εἰς πολλὰ μόνιμα οἰκήματα συνεπείᾳ ἐλλείψεως ὕδατος ἢ μὴ ὑπάρξεως τῶν ὁδῶν διὰ τῶν ὁποίων θὰ διέρχωνται τὰ ὀχήματα μεταφέροντα τὰ ἐπιπλα ἢ σκεύη τῶν κατοίκων. Ἐρωτᾶται: Πότε μέτρα σκοπεύει νὰ λάβῃ ἡ ἐκεῖ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑφυπουργείου; Οἱ ἐπιστολογράφοι μᾶς ἀναγκάζονται νὰ ἐρωτήσουν διὰ τῶν στηλῶν μας διότι, ὡ, μᾶ; λέγουν, ἡ ἐν Ἀργοστολίῳ ἑβδομαδιαία κυβερνητικὴ ἐφημερίς, ἥτις ἐκδίδεται ὑπὸ συγχρωτήματος κυβερνητικοῦ δευλευτοῦ, τὰ βλέπει βλα.. ρόδινα καὶ ὥραΐα καὶ οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ τοιούτου εἴδους... μικροπράγματα!

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐπίσης ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι μᾶς; γράφουν καὶ παραπονοῦνται ὅτι εἰς τὰ ἐκεῖ τεχνικὰ γραφεῖα τοῦ τέως ὑφυπουργείου Σεισμοπλήκτων καὶ νῦν 13ῃ; Περ. Διευθύνσεως ἐργάζονται κατὰ 90 ε)ο ὡ; διοικητικὸν προσωπικὸν ἄνθρωποι ΑΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΙ, κατάγόμενοι ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν σεισμοπλήκτων νήσων. Ὁ κάθε ὑφυπουργὸς ποὺ πέρασε ἀπὸ τὰς νήσους ἐτοποθέτησε μικρὴ «παροικία» ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς περιφερείας του. Καὶ ἔτσι δημιουργεῖται ἕνα ἀπέραντο γραφειοκρατικὸν χάος, δηλαδὴ ἕνα χαρτὶ πηγαίνει ἀπὸ χέρι σὲ χέρι διὰ νὰ δικαιολογοῦνται αἱ θέσεις τῶν τοποθετηθέντων, εἰς βάρος τῶν σεισμοπλήκτων τῶν ὁποίων καθυστεροῦνται αἱ ὑποθέσεις.

«ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΝ»

Χάνουν αἱ λέξεις τὴν σημασίαν των μὲ τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κατανάλωσιν λάδι, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι μισὸ ἀπὸ ἐλιὰ καὶ μισὸ ἀπὸ διάφορα ἄλλα κουκούτσια βαμβακιοῦ κλπ. Αὐτὸ τὸ μίγμα τὸ ὀνομάζει «τυποποιημένον ἐλαιόλαδον», ἐνῷ δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ διαφορετικά, παρὰ ἐλαιόλαδον... ντεμισανζόν.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΙΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Μαρτίου (ἢ καὶ παραδέχονται οἱ Δυτικοὶ) καὶ οὐχὶ τὴν 3ην Ἀπριλίου (ὡ; παραδεχόμεθα ἡμεῖς διότι, ὡ; προεῖπομεν, ἡ Ἐκκλησία μας ἐδέχθη τὸ Γρηγοριανόν, ἀλλὰ τὰ «Πασχάλια» κανονίζονται βάσει τοῦ Ἰουλιανοῦ)

Τοιουτοτρόπως ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ 21ης Μαρτίου καὶ 3ης Ἀπριλίου διάστημα ἔχωμεν Πανσέληνον, αὕη θεωρεῖται ὑπὸ τῶν δυτικῶν ὡ; μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν Πανσέληνος καὶ θέλων ἑορτάσει τὸ Πάσχα τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακήν, ἐφ' ὅρῳ ἡμῶν δὲν θεωρεῖται τοιαύτη καὶ δέον νὰ παρέλθωσιν 29 ἡμέραι (περίπου=σεληνιακὸς μήν) διὰ νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν Πανσέληνον, ὁπότε τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακὴν ἑορτάζομεν τὸ Πάσχα. Οὕτω ἐξηγεῖται διατί πλειστάκις (ὡ; καὶ ἐφέτος) δὲν συνεορτάζομεν μετὰ τῶν Δυτικῶν.

Ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ τῆς 5ης καὶ 20ης Μαρτίου διάστημα ἔχομεν Πανσέληνον τότε ἡ μετὰ 29 ἡμέρας (8 Ἀπριλίου—18 Ἀπριλίου) τοιαύτη θεωρεῖται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐκκλησιῶν ὡ; ἡ πρώτη μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν καὶ τότε αἱ ἐκκλησίαι συνεορτάζουν τὸ Πάσχα.

Τὸ Πάσχα τῶν ὀρθοδόξων κυμαίνεται μεταξὺ 4ης Ἀπριλίου καὶ 8ης Μαΐου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

Ἐὰν τὴν 3ην Ἀπριλίου ἔχωμεν Πανσέληνον καὶ Σάββατον, ἡ ἑπομένη 4η Ἀπριλίου εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Ἐὰν τὴν 2αν Ἀπριλίου ἔχωμεν Πανσέληνον ἡ νέα τοιαύτη θὰ γίνῃ 2+29=31 Ἀπριλίου=1ην Μαΐου καὶ αὕη θεωρεῖται ὡς πρώτη μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν. Ἐὰν ἡ 1η Μαΐου συμπέσῃ ἡμέραν Κυριακήν, ἡ ἑπομένη Κυριακὴ 8 Μαΐου θὰ εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα.

Ὁμοίως τὸ Πάσχα τῶν Δυτικῶν κυμαίνεται μεταξὺ 22ας Μαρτίου καὶ 25ης Ἀπριλίου. Διὰ τῶν «Πασχαλίων» ἐπίσης καθωρίσθησαν καὶ αἱ ἡμέραι τῆς πρώτης Πανσελήνου μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν τῶν διαφόρων ἐτῶν βάσει τοῦ κύκλου τοῦ Μέτωνος (433 π.Χ.).

Κατὰ τὸν Μέτωνα 235 σεληνιακοὶ μῆνες ἔχουν διάρκειαν ἴσην πρὸς τὴν διάρκειαν 19 ἐτῶν ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 6 ὡρῶν, ἤτοι Ἰουλιανῶν ἐτῶν. Ὁ κύκλος οὗτος τῶν 19 ἐτῶν καλεῖται κύκλος τοῦ Μέτωνος καὶ εἶναι περίφημος, διότι ἐὰν παρατηρηθῶσιν αἱ ἡμερομηνίαι τῶν φάσεων τῆς Σελήνης ἐπὶ 19 ἔτη τότε προσδιορίζονται ἐπακριβῶς εἰς τὸ μέλλον αἱ ἡμερομηνίαι τῶν φάσεων ἀφοῦ ἐπαναλαμβάνονται μὲ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας πάντοτε. Οὕτω τοῦ 1956 αἱ φάσεις τῆς σελήνης συμπίπτουν πρὸς τὰς τῶν 1956—19=1937 καὶ 1956+19=1975. Αἱ ἡμερομηνίαι οὕτω θὰ διαφέρουν μόνον κατὰ 1 ἡμέραν ἀνὰ ἕκαστον δίσεκτον ἔτος. Ἀλλ' ὁ κύκλος τοῦ Μέτωνος στηριζόμενος εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον διαφέρει τοῦ πραγματικοῦ, παρέχει τὴν ἐποχὴν τῆς Πανσελήνου 2 ὥρας περίπου βραδύτερον τῆς πραγματικῆς ἀνὰ 19 ἔτη.

Τὸ λάθος δὲ τοῦτο σήμερον ἀνῆλθεν εἰς 5 ἡμέρας.

Διὰ αὐτὸν τὸν λόγον ὁ Φέστος ἡ Πανσέληνος συνέπεσε μετὰ τῆς 25ης Ἀπριλίου, τὸ «Πασχάλιον» καθώριζε ταύτην ὡ; συμπίπτουσαν τὴν 25+5=30 Ἀπριλίου δι' ὃ καὶ ἑορτάζομεν τὸ Πάσχα τὴν 6ην Μαΐου.

Ὥστε, ἐκτὸς τοῦ σφάλματος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἔχομεν καὶ τὸ σφάλμα τοῦ «κύκλου τοῦ Μέτωνος», ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δυτικούς, εἵτινες ὄχι μόνον καθορίζουν ὀρθῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἀλλὰ ὑπολογίζουν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Πανσελήνου δι' ἄλλων μεθόδων ἀσυγκρίτως ἀκριβεστέρων μὲ σφάλμα μιᾶς; ἡμέρας ἀνὰ 20.000 ἔτη. Ἄρα τὸ Πάσχα καθορίζεται ὀρθῶς ὑπὸ τῶν Δυτικῶν.

Κατωτέρω παρατίθεμεν μέθοδον εὑρέσεως τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ μαθηματικοῦ Γκάους (1777—1855). Ἔστω πρὸς ἐξέτασιν τὸ ἔτος 1956.

Ἐκτελοῦμεν τὰς κάτωθι πράξεις :

1) Διαιροῦμεν τὸ 1956 διὰ τοῦ 19. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαιρέσεως; εἶναι 18. Τοῦτο καλοῦμεν πρῶτον ὑπόλοιπον.

2) Διαιροῦμεν τὸ 1956 διὰ τοῦ 4 καὶ ἔχομεν ὡ; δεύτερον ὑπόλοιπον τὸ 0 (μηδέν).

3) Διαιροῦμεν τὸ 1956 διὰ τοῦ 7 καὶ ἔχομεν τρίτον ὑπόλοιπον τὸ 3.

4) Πολλαπλασιάζομεν τὸ α' ὑπόλοιπον ἐπὶ 19 (19x18=358). Προσθέτομεν μετὰ ταῦτα τὸ 16 (358+16=374) καὶ διαιροῦμεν διὰ 30 καὶ ἔχομεν τέταρτον ὑπόλοιπον τὸ 28.

5) Πολλαπλασιάζομεν τὸ 6' ὑπόλοιπον ἐπὶ δύο (2x0=0) τὸ γ' ἐπὶ 4 (4x3=12) καὶ τὸ δ' ἐπὶ 6 (6x28=168) καὶ προσθέτομεν τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα καθὼ; καὶ ἐξ μονάδας (0+12+168+6=186) καὶ διαιροῦμεν διὰ 7 ὁπότε τὸ πέμπτον ὑπόλοιπον εἶναι 4.

Προσθέτοντες τὸ τέταρτον καὶ πέμπτον ὑπόλοιπον καὶ 4 μονάδας λαμβάνομεν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου (ἢ τοῦ Μαΐου ἂν ὑπερβῶμεν τὸ 30) καθ' ἣν θὰ ἔχωμεν Πάσχα. Οὕτω ἐφέτος ἔχομεν Πάσχα τὴν 28+4+4=36 Ἀπριλίου δηλαδὴ τὴν 36—30=6ην Μαΐου.

Διὰ τὸ 1957

1) α' ὑπόλοιπον		0 (μηδὲν)
2) β'	»	1
3) γ'	»	4
4) δ'	»	16
5) ε'	»	1

Ἄρα τὸ 1957 θὰ ἔχωμεν Πάσχα τὴν 16+1+4=21ην Ἀπριλίου.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

Ὁ «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» Πατρῶν θὰ ἐκδοθῇ κανονικῶς αὔριον τὴν πρωΐαν Δευτέραν τοῦ Πάσχα. Οἱ κ.κ. ἀγγελιοδόται παρακαλοῦνται ὅπως τὰς πάσης φύσεως ἀγγελίας των, ἑορταστικὰ κλπ. προσκομίσωσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας μέχρι τῆς 9ης μ.μ. τῆς σήμερον Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

ΠΑΤΣΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙ

Διάλογος ἐργένηδων :
—Ποῦ δὰ φᾶμε πατσά;
—Στοῦ Σιαφάκα, Ἁγίου Ἀνδρέου 120 6.
—Ποσότης καὶ ποιότης καὶ κρασὶ ἀγνό..
—Πᾶμε, λοιπὸν ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀνάστασι...

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΜΙΝΤΙΛΟΓΛΙΟΥ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σήμερον Κυριακὴν καὶ αὔριον Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸ Κέντρον Λουκοπούλου θὰ εὕρητε ἁρνιὰ σούβλας, κοκορέτσι, κρασιὰ Μιντιλογλίου καὶ μπύρα Μάμου καὶ συγκρότημα λαϊκῶν ὀργάνων.

Περιποίησις ἄκρα, κέφι, γλέντι, χαρά, τηλέφ. 29—643

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἐμποροϋπαλλήλων Πατρῶν εὔχεται εἰς τὰ μέλη του καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν τὸ Πάσχα χαρούμενο καὶ εὐτυχισμένο.

TZAKI

Ὅλοι οἱ γλεντζέδες!
Πάσχα στὸ TZAKI

ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΑΠΑΘΩΜΑ

"Γ. ΛΑΒΔΑ,,

ΑΠΟ ΑΠΟΨΕ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΛΑΥΚΑ (9 ὄργανα)
ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑΝΟΥΛΑΤΟΥ (Εὐρωπαϊκὰ)
ΕΛΛΗ ΡΕΝΙΕ (Λαϊκὰ)
ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀμερικῆς
★
Μεσημεριάτικη Πασχαλινὴ κουζίνα μὲ ἁρνιὰ ψητά, μοσχαράκια γάλακτος καὶ ψάρια φρεσκότατα

ΔΟΤ

Ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ ποδοσφαίρου θὰ παρακολουθήσουν ἄνετα καὶ εὐχάριστα ἀπὸ τὶς κερκίδες τοῦ Σταδίου Π.